

LISZT BULLETIN

Maart 2026

Nummer 46

Geachte donateurs, beste Liszt-vrienden,

Omdat begin januari al een Nieuwsbrief werd verstuurd met informatie over het Liszt-concours, kon de publicatie van het *Liszt Bulletin* wat worden uitgesteld. Nu sluit de verschijningsdatum beter aan op onze eerstvolgende activiteit op 17 en 18 april, een recital door de Italiaanse pianist Nicolò Giuliano Tuccia op onze bekende locaties in Nijmegen en Delft. Later in dit seizoen zal ons bestuurslid Alexandra Kaptein een Liszt-recital geven. De datum was bij het verschijnen van dit bulletin nog niet bekend. Een belangrijk deel van dit bulletin wordt gevuld met een artikel over het afgelopen Liszt-concours, of wel de 'Weber Edition' van het jubilerende 'Liszt Utrecht', dat ondergetekende vrijwel integraal heeft kunnen bijwonen.

Namens het bestuur wens ik u allen een mooie en muzikale voorzetting van 2026!

Christo Lelie, bestuursvoorzitter Franz Liszt Kring

Inhoud:

Aankomende concerten

Bestuurswisselingen

Terugblik op Liszt Utrecht 2026

Een 'levend' lijkende Liszt dankzij AI

Korte berichten

Twée bijzondere Liszt-recitals door Nicolò Giuliano Tuccia

De Italiaanse pianist Nicolò Giuliano Tuccia is volgens Leslie Howard "een van de meest veelbelovende pianisten binnen zijn generatie". Hij is 26 jaar en gaf reeds tientallen concerten in Europa, China en de Verenigde Staten. De pianist beschikt over een breed klassiek en romantisch repertoire, dat hij tijdens zijn concerten graag deelt met zijn publiek. Zijn sprankelend-virtuoze techniek, zangerig spel en warm Italiaans temperament maken grote indruk.

Nicolò komt speciaal naar Nederland op uitnodiging van de Franz Liszt Kring voor twee bijzondere Liszt-recitals in Delft en Nijmegen.

Geopend wordt met de Tweede Ballade, gevolgd door *Wilde Jagd*, de vroege versie van *Scherzo und Marsch*. Na de pauze klinken de bekende 6 *Consolations*, de zelden gespeelde *Huldigungsmarsch*, een Wals in Es-groot, S 209a, en de tweede versie van de *Valse mélancolique*.

Het interessante programma met veel onbekende werken is te beluisteren op vrijdagavond 17 april in de Pianosalon in Delft en op zaterdagmiddag 18 april in de Pieter Gerritszaal in Heilig Landstichting bij Nijmegen. Het programma in de Pieter Gerritszaal is wat korter (zonder *Wilde Jagd*) en heeft geen pauze.

Vrijdag 17 april, aanvang 20:00 uur

Locatie: Pianosalon, Oude Delft 200, 2611 HH Delft.

Toegang: vrije gift (de opbrengst komt geheel ten goede aan de pianist)

Reserveren (aanbevolen): j.verrest@lisztkring.nl

Zaterdag 18 april, aanvang 14:30 uur

Locatie: Pieter Gerritszaal, Monseigneur Suyslaan 4, 6564 BV, Heilig Landstichting.

Toegang: € 15,00, niet-leden € 20,-.

Reserveren (aanbevolen): j.verrest@lisztkring.nl

Toelichting op het programma

De Tweede Ballade in b-klein ontstond in 1853 en toont ons Franz Liszt op het hoogtepunt van zijn kunnen. Als bron van inspiratie wordt in de oudere Liszt-literatuur vaak het gedicht *Lenore* van Gottfried August Burger genoemd. Claudio Arrau echter zei in een interview dat hij van zijn leraar Martin Krause – zelf een leerling van Liszt – had vernomen dat de componist de ballade *Hero und Leander* van Schiller (1801) voor ogen had gestaan. Dat gedicht, gebaseerd op een Griekse mythe, vertelt dat Hero, een priesteres van de liefdesgodin Aphrodite in Sestos, en Leander, die aan de overkant van de Dardanellen in Abydos woonde, verliefd op elkaar waren. Iedere avond stak Hero een lantaarn aan en zwom Leander, zijn oog op het flakkerende lichtje gericht, over de Hellespont naar haar toe. Maar eens op een nacht stak er een stormwind op en doofde de vlam. Leander verloor zijn oriëntatie, zwom in het donker de verkeerde kant op, raakte uitgeput en verdronk. De volgende dag vond Hero het aangespoelde lichaam van haar geliefde en verenigde zich met hem in de dood. Zonder nu echte programma-muziek te zijn hoort men in Liszts ballade veel van deze tragische geschiedenis terug: met name de ziedende zee in de dreigende chromatische loopjes in de laagste regionen van het klavier, waarboven een dramatische melodie zich ontvouwt. Meerdere malen keert dit thema terug, wordt in contrast gezet met een rustig, contemplatief liefdesthema en een briljant, energiek mars-thema, om aan het eind te transformeren tot een prachtig zangthema. Het werk eindigt rustig, in een toon van serene bezinning.

Zo bekend als de Tweede Ballade is, zo onbekend is *Wilde Jagd*, niet te verwarren met de concertetude van die naam. Het betreft de vroege versie van het veronachtzaamde *Scherzo und Marsch*, een belangrijk werk dat wel gezien wordt als de ‘final preparation’ voor de grote Sonate in b. Deze vroege versie, die beduidend afwijkt van de uiteindelijke, werd geschetst in de tweede week van 1851, toen Liszt in Bad Eilsen was. Het werk staat opgetekend in het Goethe- und Schiller-Archiv bewaarde Schetsboek N2; pas in het jaar 2009 werd de schets door Leslie Howard gepubliceerd in de ‘Music Section’ van het *Liszt Society Journal* (Volume 34, pp. 32–60). De compositie bestaat uit een virtuoos, diabolisch geladen Scherzo in d-klein (de toonsoort van de *Dante-sonate*) gevolgd door een meer positief overkomend, van overwinning sprekend mars-gedeelte in Bes-groot, waarna het hoofdgedeelte sterk ingekort terugkeert. Aan het slot hoort men het mars-thema nogmaals, nu in D-groot en met grootse middelen het veeleisende werk afsluitend. De bron van inspiratie is niet bekend – was het misschien het gedicht *Lüdzows Wilde Jagd* van Theodore Körner? Zeker is alleen dat de titel ‘Wilde Jagd’ al enkele maanden later overging op de achtste van de *Études d'exécution transcendante*, en dit werk later onder de naam *Scherzo und Marsch* zou verschijnen.

Na de 6 *Consolations*, waaraan Liszt in 1849–1850 eveneens in Bad Eilsen gewerkt heeft en in laatstgenoemd jaar werd uitgegeven, speelt Nicolò Giuliani Tuccia de *Huldigungsmarsch*. Deze mars schetste Liszt in juli 1853 voor de inhuldiging van Carl Alexander tot groothertog van Sachsen-Weimar-Eisenach; op Liszts verzoek heeft zijn assistent Joachim Raff het werk vervolgens geïnstrumenteerd voor blaasorkest. De compositie werd echter tijdens de plechtigheid op 28 augustus niet uitgevoerd omdat Carl Alexander vreesde dat zijn moeder, Maria Pavlovna, zo snel na de dood van haar man, de vrolijke klanken niet kon verdragen. De geheel onbekende klavierversie, eveneens opgetekend in Schetsboek N2, verscheen pas in 2010 in druk, eveneens in de ‘Music Section’ van het *Liszt Society Journal*, Volume 35.

De Wals in Es-groot (S209a) is eigenlijk een ‘Albumblatt’ van slechts 58 maten lang, op 16

augustus 1840 tijdens Liszts tweede concertreis in Engeland genoteerd in het autografenalbum van Georgiana Craven. Ook dit werk werd voor het eerst gepubliceerd door Leslie Howard in de ‘Music Section’ van genoemd tijdschrift, Volume 28 (2003). Enkele jaren later nam Adrienne Kaczmarczyk de wals op in Deel 13 van de *Supplements to Works for Piano Solo*. Het betreft een alternatieve zetting van het tweede thema van de *Grande valse di bravura*, ook wel *Le Bal de Berne* genaamd, een compositie die in 1836 in Genève ontstaan was. Vele jaren later, in Weimar, reviseerde Liszt dat werk grondig en gaf het in 1852 als eerste van de *Trois Caprices-Valses* opnieuw uit. De Wals in Es laat zich tussen deze beide versies plaatsen; het charmante thema wordt net weer wat anders gezet en heeft daarom in catalogi een eigen plaats gekregen.

Tot slot speelt Nicolò Giuliana Tuccia de *Valse mélancolique* in tweede versie. De eerste versie dateert van 1839. Omstreeks 1850 werkte Liszt de compositie om en kreeg het zijn definitieve bestemming als tweede van de al genoemde *Trois valse-caprices*. In dat drieluik vormt de *Valse mélancolique* het rustpunt: een *Andantino espressivo* in E-groot dat opent met harpachtige, quasi-geïmproviseerde gebroken akkoorden. Daarna hoort men twee walsthema’s: het eerste *quasi andante* en zangerig, het tweede *sempre rubato e espressivo*, meer dansant en aan het slot hartstochtelijk oploaiend. Met die drie elementen bouwt Liszt dit fraaie klavierstuk op, dat grotere bekendheid verdient.

De composities die worden uitgevoerd, vermeerderd nog met een aantal kortere werken, staan alle op een pas uitgekomen cd, uitgebracht door het label Naxos. Die cd kan na afloop van het concert worden aangeschaft.

Albert Brussee

Curriculum vitae van Nicolò Giuliano Tuccia

Nicolò Giuliano Tuccia werd in 1999 geboren. Op achtjarige leeftijd ontving hij zijn eerste pianolessen van Giancarlo Peroni. In 2022 studeerde hij af aan het Bruno Maderna Conservatorium in Cesena. Momenteel studeert hij verder aan de Piano Academy in Imola, waar hij les heeft van André Gallo en Igor Roma. Hij volgde verschei-

dene masterclasses bij onder anderen Edith Fischer en Sergio Tiempo. Nicolò won prijzen bij een groot aantal nationale en internationale concoursen en treedt reeds regelmatig op, niet alleen in zijn vaderland, maar ook in Oostenrijk, Finland, Hongarije, Duitsland en Nederland. In Engeland stond hij – zoals blijkt uit het programma – onder invloed van Leslie Howard, die hem beschouwt als een van de interessantste en gevoeligste pianisten van zijn generatie. Nicolò Giuliano Tuccia heeft reeds enkele cd’s op zijn naam staan met werk van onder anderen Haydn, Benedict, Lefébure-Wély, Liszt en Debussy.

Nicolò Giuliano Tuccia.

Bestuurswisselingen

- Johan Verrest heeft laten weten dat hij zijn penningmeesterschap – een post die hij twintig jaar naar algemene tevredenheid heeft vervuld – wil overdragen. Hij blijft voorlopig nog wel in het bestuur en zal de ledenadministratie blijven beheren. Hartelijk dank, Johan, voor het vele werk dat je verricht hebt!
- Als zijn opvolger draagt Johan Fred-Jan Nesselaar voor. Fred-Jan kwam reeds op jeugdige

leeftijd met muziek in aanraking, heeft pianoles gehad en houdt van romantische klaviermuziek. Hij is van professie registeraccountant, net als Johan, en doet daarnaast veel vrijwilligerswerk. Het bestuur is ervan overtuigd dat Fred-Jan een waardige opvolger van Johan Verrest zal zijn; hij werd als zodanig dan ook met algemene stemmen tijdens de laatste bestuursvergadering aangenomen.

● Albert Brussee, die in mei 80 jaar wordt, laat weten dat ook hij een stapje terug wil doen en het bestuur, waarvan hij vanaf 2004 lid was, jaren lang als secretaris, wil verlaten. Hij blijft graag bij

de Liszt Kring betrokken en zal nog wel als redacteur van het Tijdschrift aanblijven, maar hoopt de jaren die hem nog resten te wijden aan het voltooiën van enkele boeken die in de pijplijn zitten, en het heruitgeven van cd's en muziekgaven die bij de Tarwekamp-ramp verloren zijn gegaan. Een opvolger is nog niet gevonden. Mocht er onder de donateurs iemand zijn die zijn taak wil overnemen – deze bestaat uit het notuleren van bestuursvergaderingen en de berichtgeving naar de leden toe – dan kan men contact opnemen met de voorzitter, Christo Lelie (info@christolelie.com; tel. 015-2126695).

Terugblik op Liszt Utrecht 2026

Eind januari werd het veertigjarig bestaan van het Internationaal Franz Liszt Pianoconcours (thans Liszt Utrecht) gevierd tijdens de 14de editie van de wedstrijd. Daarin stond voor de derde keer een tweede componist centraal. In 2020, de editie die strandde vanwege de coronapandemie, zou dat Ludwig van Beethoven zijn geweest, in 2022 was het Franz Schubert en in 2026 stond Carl Maria von Weber centraal. Van deze door Liszt bewonderde componist worden dit jaar zijn 240ste geboorte- en 200ste sterfjaar herdacht. Acht pianisten, in januari 2025 in de halve finale geselecteerd, presenteerden zich tijdens de festivalfase een jaar later in zes verschillende concerten, waaronder een Weber-recital. De internationale jury koos uit hen de drie finalisten, die op 24 januari in de Grote Zaal van TivoliVredenburg een van Liszts pianoconcerten met het Radio Philharmonisch Orkest o.l.v. Stéphane Denève speelden. Onze bestuursvoorzitter Christo Lelie woonde het concours nagenoeg compleet bij en schreef voor het *Liszt Bulletin* onderstaand verslag.

De 8 pianisten in de festivalfase, gehouden in de Hertz:

Chia Yang Hsu (China), Alberto Ferro (Italië), Alexander Kashpurin (Rusland/Israël), Thomas Kelly (UK), Kang Tae Kim, Minkyu Kim, Sunah Kim (Zuid-Korea), Rune Leicht Lund (Denemarken).

De 6 concerten in de festivalfase:

1. *Night at the Opera* (alle 8 spelers lieten zich horen in operaparafrases van Liszt en een van de twee nieuwe werken van Joey Roukens). 2. *Piano Promenade* (een informeel optreden in winkelcentrum Hoog-Catharijne) 3. *Weber-recital* (onder andere een keuze uit Webers 4 pianosonates), 4. *Chamber Music Recital* (kamermuziek van Liszt en Weber) 5. *Sonata* (Liszts Sonate in b-klein) 6. *Liszt Stories* (een vrij te programmeren recital rond Liszt).

De jury:

Andrea Bonatta, Severin von Eckardstein, Suzana Bartal, Mariam Batsashvili, Yingdi Sun, Janine Fialkowska, Saskia Georgini, Pierre van der Westenhuizen. Voorzitter: Cynthia Wilson.

De uitslag: De 29-jarige Rus Alexander Kashpurin won de eerste prijs én de publieksprijs. Tweede werd de 27-jarige Brit Thomas Kelly, de 28-jarige Zuid-Koreaan Kang Tae Kim derde.

V.l.n.r. Kang Tae Kim (derde prijs), Thomas Kelly (tweede prijs) en Alexander Kashpurin (eerste prijs en publieksprijs) tijdens de prijsuitreiking. Foto Allard Willemse, 2026.

De finale

Zelden was na afloop van de finale de uitslag zo voorspelbaar geweest als in het afgelopen concours. Waarschijnlijk waren er slechts enkele bezoekers van de altijd spannende apotheose van het concours die niet hadden verwacht dat Alexander Kashpurin de winnaar zou worden. Kang Tae Kim uit Zuid-Korea was een technisch vaardige speler, maar de wijze waarop hij Liszts Eerste Pianoconcert speelde, met deels te hoge tempi en te weinig kleur, alsmede zijn matige communicatie met het Radio Philharmonisch Orkest, kon niet anders dan een derde plaats opleveren.

Spannend was de eindstrijd tussen de Rus Alexander Kashpurin en de Brit Thomas Kelly. Laatstgenoemde had in de festivalfase bewezen volkomen gaaf te kunnen spelen, met een heel persoonlijke klank en altijd met een gevoel voor de grote vorm. Op die manier vertolkte hij ook Liszts Tweede Pianoconcert, misschien niet zo spannend, maar wel zó dat het orkest direct beter ging spelen. Kashpurins invloed op de kwaliteit van het orkestspel was nog groter en zijn vertolking van ditzelfde Tweede Pianoconcert avontuurlijker, meeslepender en kleurrijker dan die van Kelly. Dat hij hiermee de eerste alsmede de publieksprijs zou winnen leek al voor de proclamatie onontkoombaar en aldus pakte het ook uit.

De reservist wint

Dat Kashpurin het concours zou gaan winnen, was tot de start van de festivalfase op 16 januari helemaal niet te voorzien geweest: hij was namelijk in januari 2025 in de halve finale afgevallen! Uiteindelijk mocht hij op het laatste moment toch aan de festivalfase meedoen als vervanger van een op medische gronden verhinderde kandidaat. Dat hoorde hij pas twee dagen voor kerstmis. Kashpurin had dus slechts drie weken de tijd om zich voor te bereiden en nieuw repertoire in te studeren. Vanaf het eerste festivalconcert, gewijd aan de operaparafrase, viel zijn zangerige, soms bijna kwetsbaar toucher op en nog meer zijn boeiende, sterk verhalende manier van spelen. Tegelijk was zijn spel technisch soms minder goed afgewerkt, maar dat is niet vreemd met zo weinig voorbereidingstijd! Wat een moed had deze 29-jarige Rus om de handschoen op te nemen tegen zeven pianisten die een jaar de tijd hadden gehad om de ruim vier uur aan repertoire in te studeren, in concerten uit te proberen en te vervolmaken.

De verhalenverteller

Des te knapper was het dat Kashpurin vaak heel mooie dingen liet horen. Buitengewoon boeiend was bovenal zijn invulling van het nieuwe programma-onderdeel 'Liszt Stories'. Daarin mochten de deel-

Alexander Kashpurin tijdens de finale in Liszt Pianoconcert nr. 2 in A. Foto Allard Willemse, 2026.

nemers zelf een recitalprogramma samenstellen waarin naast Liszt tevens werken van andere componisten konden worden gespeeld. Hoofdzaak was dat ze er een muzikaal verhaal mee zouden vertellen. Dat deed Kashpurin het meest uitgesproken: hij presenteerde onder de titel *A Story of One Life* een ketting van werken van Ljadov, Chopin, Kapoestin, Oestvolkskaja's pianosonates, De Falla, Medtner, Panakhov, Tsjaikovski en ten slotte Liszts symfonisch gedicht *Les Préludes*. Door deze stukken aan elkaar te plakken schiep Kashpurin wat hij een 'meta-opus' noemde. Ik was hier zo door gefascineerd, dat ik thuis kwam met het idee die avond de winnaar gehoord te hebben.

De volgende dag moest Kashpurin echter nog de Liszt-sonate spelen. Daarin wist hij de luisteraar vanaf de eerste G tot de laatste B in zijn greep te houden

door extreme contrasten in dynamiek en tempo. Door die aanpak realiseerde hij mijns inziens echter totaal niet waar het bij deze sonate primair om gaat: het creëren van een grote lijn en het blootleggen van de structuur. Daarom was ik toch wel verbaasd dat de jury Kashpurin een finaleplaats toekende. En ja, dat leidde uiteindelijk wél tot een charismatische, spraakmakende en ongetwijfeld voor Liszt Utrecht gedroomde winnaar.

De Franz Liszt Kring schonk Albert Brussee's 'Franz Liszt in the Netherlands' aan de acht pianisten

Op woensdag 21 januari, na de laatste twee recitals in de festivalfase en direct voor de proclamatie van de jury-uitslag, kwamen twee vertegenwoordigers van

De voorzitter van de Franz Liszt Kring houdt een korte toespraak, direct voor de proclamatie van de drie geselecteerde finalisten.

het bestuur van de Franz Liszt Kring nog even op het podium, Albert Brussee en ondergetekende. Ik hield een korte toespraak als voorzitter van onze kring, die in 1986 het initiatief had genomen om een internationaal Liszt-concours in Utrecht te gaan houden en mede verantwoordelijk was voor de eerste editie ervan. Ik feliciteerde de organisatie van Liszt Utrecht met het jubileum. Daarna overhandigde Albert Brussee namens de Franz Liszt Kring zijn boek *Franz Liszt in the Netherlands* aan de acht deelnemers uit de festivalfase, die vol spanning op het podium stonden te wachten wie van hen er naar de finale zouden gaan.

Het jubileumconcert

Op donderdag 22 januari, twee dagen voor de finale, was het feest in de Grote Zaal van TivoliVredenburg: het Jubileumconcert om te vieren dat het concours 40 jaar bestaat. Die avond lieten achttien van de drieënveertig voormalige prijswinnaars zich nog eens horen in een bont programma. Niet alle eersteprijswinnaars waren erbij: Martyn van den Hoek was, zoals bekend, in 2022 overleden; ook de winnaars van de edities 1992 en 1999 ontbraken,

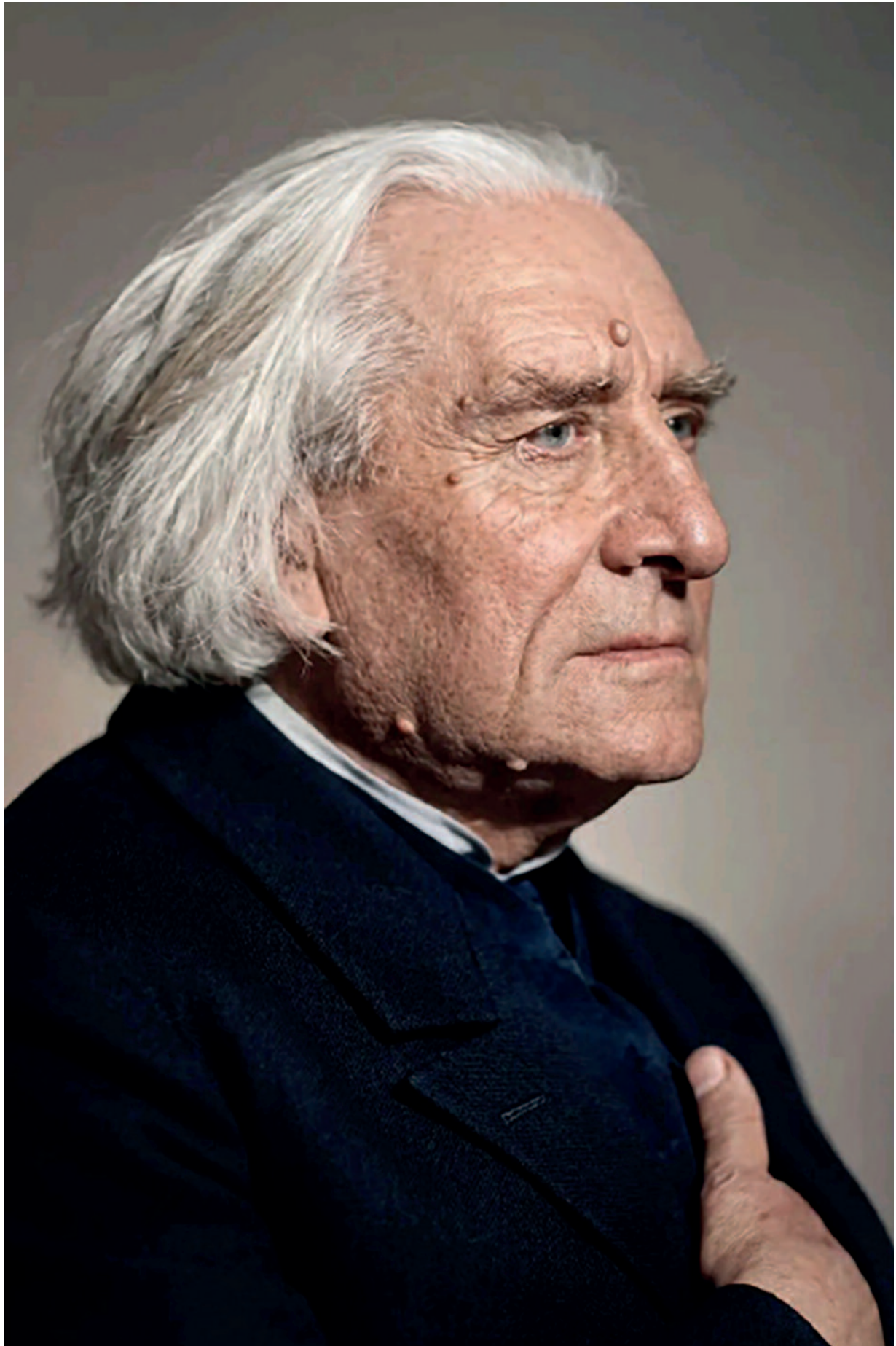
maar de anderen waren er wel: Enrico Pace (1989), Igor Roma (1995), Jean Dubé (2002), Yingdi Sun (2005), Vitaly Pisarenko (2008), Masataka Goto (2011), Mariam Batsashvili (2014), Alexander Ullman (2017), Tamta Magradze (publieksprijs 2020) en Yukine Kuroki (2022). De andere spelers waren winnaars van een tweede of derde prijs. De avond werd gepresenteerd door Christiaan Kuyvenhoven (2005, derde prijs), die zelf niet mee speelde maar wel het slotspektakelstuk dirigeerde: Liszts *Grand Galop chromatique* door Leslie Howard bewerkt voor 32 handen op acht vleugels. Wat een feest voor het oor en het oog was deze unieke happening!

Op vier kruislings geplaatste vleugels lieten de Liszt-veteranen zich beurtelings horen in solo's uit hun Liszt-repertoire en in ad hoc duo's en trio's, waaronder transcripties van andermaal Leslie Howard van werken van Liszt en Weber, maar ook deel 3 uit Rachmaninoffs *Symfonische Dansen*, gespeeld door Enrico Pace en Igor Roma. Het was bijzonder om al deze laureaten na zoveel jaren weer terug te horen en te constateren dat mijn oude voorkeuren en antipathieën nog onveranderd waren gebleven.

Christo Lelie

De toegift: Liszts *Grand Galop chromatique*, bewerkt door Leslie Howard voor 32 handen en gedirigeerd door Christiaan Kuyvenhoven.
Foto Allard Willemse, 2026.

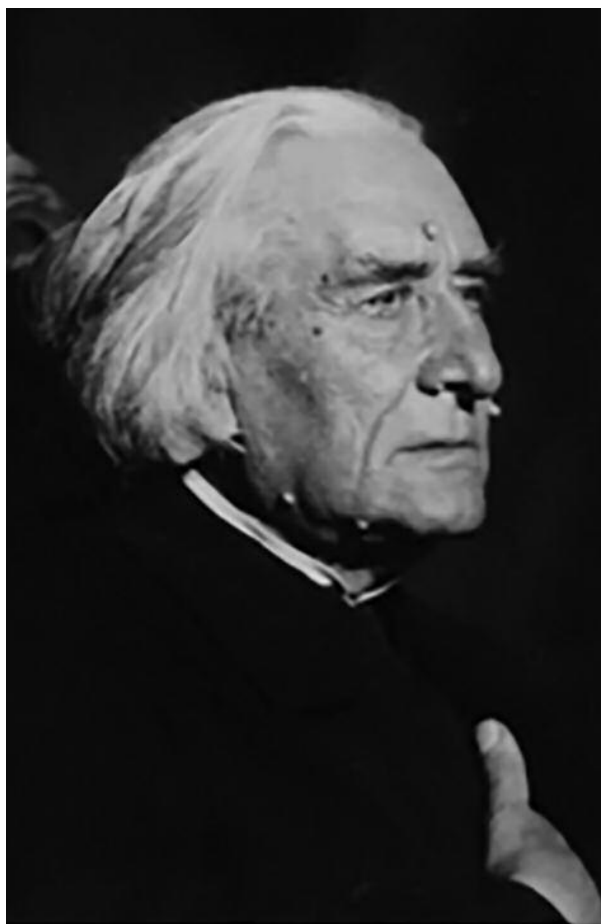

Franz Liszt anno 2026. Bewerking via AI door Iian Neil.

Een ‘levend’ lijkende Liszt dankzij AI

Er zijn meer dan 250 originele portretfoto's van Franz Liszt bewaard gebleven. Stammend uit de periode 1843-1886 zijn de meeste nog van een uitzonderlijk goede kwaliteit. Het nadeel is wel dat ze altijd zwart-wit zijn, want kleurenfoto's bestonden in Liszts tijd uiteraard nog niet en het handmatig met verf inkleuren ervan leverde allerm minst realistische resultaten op. Dat geldt ook voor de zwart-witfoto's die tegenwoordig via Photoshop ingekleurd worden. Dan zijn de oorspronkelijke zwart-wit-afdrukken nog altijd te prefereren, ook al omdat ze de sfeer van de negentiende eeuw zo prachtig oproepen. *Artificial Intelligence* (AI) maakt echter tegenwoordig het schijnbaar onmogelijke mogelijk: Liszt als een mens van vlees en bloed tonen als was hij in 2026 op de foto gezet. Onlangs vond ik op Facebook zo'n AI-bewerking van een foto die Louis Held in 1883 van Liszt had gemaakt. De maker ervan, Iain Neill, plaatste inmiddels meerdere van dergelijke foto's op de Facebook 'Franz Liszt Group'; de hierboven getoonde is onovertroffen.

CL

Het origineel: Franz Liszt in 1883. Foto Louis Held, Weimar.

Korte berichten

● De pianist Alexander Chater, die eerder in het kader van de door de Franz Liszt Kring georganiseerde concerten een boeiend recital verzorgde, brengt de komende maanden opnieuw een Liszt-programma, *Imagination: Franz Liszt*. Op 11 april speelt hij in de Heilige Familiekerk te Den Haag. Voor nadere gegevens, zie

<https://www.fabriekklassiek.com>

Alexander Chater.

● Op 1 februari j.l. vond onder auspiciën van de Stichting de Engelenbak in de Gasthuiskapel te Zaltbommel een pianistisch eerbetoon plaats aan de ons helaas enkele jaren geleden ontvallen voorzitter, de pianist Martyn van den Hoek. Kringlid Leo Keepers liet ons weten dat vier oud-studenten, Elizaveta Bochkareva, Kanako Inoue, Jorian van Nee en Martin Oei, zich lieten horen in een programma waarin de muziek van Franz Liszt royaal vertegenwoordigd was. Voorafgaand aan hun optreden vertelden ze over hun persoonlijke ervaringen met en bewondering voor de kwaliteiten van hun charismatische docent. Ieder van hen lichtte haar of zijn programma toe in connectie met de lessen en raadgevingen die Martyn hen had gegeven. Het resulteerde in een boeiend en afwisselend concert, waarbij opviel hoe verschillend zij allen waren, zowel in pianistisch opzicht als qua interpretatie.

Heel bijzonder was de aanwezigheid van de zuster van Martyn, die een mooie toespraak hield en de ontdekking onthulde van een doos op haar zolder met audiobanden van radio-opnames van de jeugdige Martyn, verzameld door hun moeder. Onder die opnames bevond zich een interview waarin hij naar aanleiding van het winnen van de eerste editie van het Internationaal Franz Liszt Pianoconcours, 40 jaar geleden, eloquent zijn passie voor Liszt verwoordde. Al deze opnames zijn inmiddels gedigitaliseerd en het interview, gevolgd door een deel van een piano-werk van Liszt, werd na afloop van het concert beluisterd. Ook de Japanse echtgenote van Martyn was aanwezig. Zij heeft persoonlijk haar dankbaarheid uitgesproken voor deze postume muzikale hulde.

Martyn van den Hoek.

Colofon

Eindredactie Liszt Bulletin: Albert Brussee, Christo Lelie

Lay-out: Joop Berkhout

Het bestuur van de Franz Liszt Kring wordt gevormd door:

Christo Lelie – voorzitter, hoofdredacteur van het *Tijdschrift van de Franz Liszt Kring*

Alexandra Kaptein – vice-voorzitter

Albert Brussee – secretaris ‘intern’ (interim), eindredacteur van het *Liszt Bulletin*

Sebastiaan Oosthout, secretaris ‘extern’

Fred-Jan Nesselaar – penningmeester

Johan Verrest – ledenadministratie

Coosje de Wit – bestuurslid

Bankrekening NL07 RABO 0365512613 ten name van Stichting Franz Liszt Kring

E-mail: info@lisztkring.nl

www.lisztkring.nl